

Alb și Roșu

Blacks

Plecat-am , dragă, de cu zori
fără să-ți dau de știre,
Pe un covor țesut din flori
zbura-voi prin gândire.

M-oi duce, colo-n răsărit,
pe-o nevăzută cale,
Să rup un strop de licărit
din raze epicale.

Am să-l fixez de-al meu cuvânt
ce inima îl știe
când brațele, cu-al lor veșmânt,
mi te cuprind în vrie.

Iar din al Soarelui ținut
voi rupe acea parte
ce îți va fi cald așternut
când eu voi fi departe.

Când raza se va pierde-n zori
de-a Soarelui magie,
Vor curge stropii călători
porniți în pribegie.

Își vor găsi al lor destin-
a inimii trăire,
ce le va fi un baldachin
bolnav de-a ta iubire.

Iar albul celui gând curat
ce sufletul mi-l poartă
le va fi mas îmbujorat
de o comună soartă.

S-or împleti în șnur de vis
și s-or roti în horă
să prindă-al dragostei zapis
în noua auroră.

Pe un lumesc așezământ
se vor roti, dând știre
că ROȘUL este jurământ

la propria-mi iubire.

Că te iubesc, cum nu va fi
o minte să priceapă,
Iar ALBUL tău mă va-nsoți
pân' la a morții trapă.